

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาว่าการ เรียนตัวอักษร ไทยที่คล้ายกันโดยใช้วิธีโอนการเรียนรู้ และ ไม่ใช้วิธีโอนการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันหรือไม่
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของตัวอักษร ไทย แบบที่มีส่วนที่จมออกอยู่ทางซ้าย และทางขวา กับแบบที่มีหัวเข้าและหัวออก ว่าแบบใดเรียนยากกว่ากัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็น เด็กจากโครงการวิจัยอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ที่มีต่อระดับสติปัญญาของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจากศูนย์บริการสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร อายุตั้งแต่ 2 ปี 8 เดือน ถึง 6 ปี อายุเฉลี่ย 4 ปี 2 เดือน จำนวน 120 คน สุ่มแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บัตรตัวอักษรที่แยกส่วนประกอบออกจากกันของรายการคำโยงคู่ A
2. บัตรตัวอักษรที่สมบูรณ์ ของรายการคำโยงคู่ B
3. บัตรแสดงการประกอบเข้า เป็นตัวอักษร เพื่อใช้ประกอบคำอธิบาย การประกอบเข้าเป็นตัวอักษร
4. กระดาษบันทึกข้อมูล

การดำเนินการวิจัย

- ผู้วิจัย ทำการทดลองกับผู้รับการทดลองทีละคน ในวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้
- วิธีที่ 1 ผู้รับการทดลองเรียนรายการ A ให้ใจก่อน แล้วจึงเรียนรายการ B
- วิธีที่ 2 ผู้รับการทดลอง เรียนรายการ B อย่างเดียว แรกก่อนเรียนแต่ละครั้ง (trial) ผู้วิจัยจะเสนอรูป และชื่อสิ่งเร้าของรายการ A ก่อน
- วิธีที่ 3 ผู้รับการทดลองเรียนรายการ B อย่างเดียว แรกก่อนเรียนแต่ละครั้ง (trial) ผู้วิจัยจะอธิบายถึงการประกอบเข้าเป็นตัวอักษรก่อน พร้อมทั้งมีแผนภาพประกอบด้วย
- วิธีที่ 4 ผู้รับการทดลองเรียนรายการ B แต่เพียงอย่างเดียว

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากค่ามัธยิมเลขคณิตของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองเรียนตัวอักษรได้สำเร็จ ในทุกกลุ่ม
2. วิเคราะห์ ความแปรปรวนชั้นเดียว (One - Way Analysis of Variance) ของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลอง แต่ละกลุ่ม ใช้เรียนตัวอักษรได้สำเร็จ
3. นำค่ามัธยิมเลขคณิตของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลอง แต่ละกลุ่ม ใช้เรียนตัวอักษร ได้สำเร็จ มาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบนิวแมนส์ - คูลส์ (Newman - Keuls Test)
4. นำจำนวนการตอบผิดจาก ม เป็น น หรือ น เป็น ม และ ฅ เป็น ฅ หรือ ฅ เป็น ฅ ในการเรียนรายการ B ในแต่ละกลุ่ม และในผู้รับการทดลองทั้งหมด โดยใช้ ไค - สแควร์ (Chi - Square Test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองแต่ละกลุ่มใช้ในการเรียนตัวอักษรได้สำเร็จ แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ($F_{3, 125} = 3.94$) และจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งของแต่ละกลุ่มเป็นรายคู่ พบว่า

1.1 ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองในวิธีที่ 1 ใช้เรียนตัวอักษร ไคสำเร็จ มากกว่าค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองในวิธีที่ 4 เรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.2 ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองในวิธีที่ 2 ใช้เรียนตัวอักษร ไคสำเร็จ น้อยกว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองในวิธีที่ 4 เรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

1.3 ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองในวิธีที่ 3 ใช้เรียนตัวอักษร ไคสำเร็จ น้อยกว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองในวิธีที่ 2 เรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. จำนวนการตอบผิด ที่ผู้รับการทดลองทั้งหมด ตอบผิด ในการเรียนรายการ B เมื่อตัวอักษรนั้นมีส่วนที่ขมวกอยู่ทางซ้ายและทางขวา (ม และ น) น้อยกว่า เมื่อตัวอักษรนั้นมีหัวเขาและหัวออก (ถ และ ท) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ตัวอักษร ม และ น เป็นตัวอักษรที่มีส่วนที่ขมวกอยู่ทางซ้ายและทางขวา ถ และ ท เป็นตัวอักษรที่มีหัวเขาและหัวออก การศึกษาต่อไป อาจใช้ตัวอักษรอื่น เช่น ฉ และ ฅ พ และ ฒ เพื่อศึกษาว่า ผลการทดลองจะสอดคล้องกับการทดลองครั้งนี้หรือไม่

2. การวิจัยครั้งนี้ในกลุ่มที่ได้อธิบายการประกอบเขา เป็นตัวอักษรก่อนการเรียนรายการ B ผู้วิจัยให้อธิบายก่อนการเรียนรายการ B แต่ละครั้ง การศึกษาต่อไป อาจทดลองให้อธิบายการประกอบเขา เป็นตัวอักษร เพียงครั้งเดียว ก่อนที่ผู้รับการทดลอง จะเริ่มเรียนรายการ B เพื่อศึกษาว่าการทดลองจะให้ผลเป็นเช่นไร

3. การวิจัยครั้งต่อไป น่าจะได้มีการทดลองเปรียบเทียบผลการเรียนทั้ง 4 วิธี ทักกล่าวในการวิจัยครั้งนี้ โดยควบคุมเวลาที่ใช้ใน 4 วิธี ให้เท่า ๆ กัน เพื่อที่จะเปรียบเทียบได้ว่า วิธีการเรียนตัวอักษรวิธีใด เป็นวิธีที่ดีที่สุดอย่างแท้จริง

4. การสอนตัวอักษรแก่ผู้เริ่มเรียน ควรจะสอนตัวอักษรโดยตรง และถ้าเป็นตัวอักษรที่คล้ายกัน เช่น ก ฅ ฌ ควรจะสอนไปพร้อม ๆ กัน พร้อมกับบอกให้ผู้เรียนทราบว่าตัวอักษรเหล่านี้ต่างกันอย่างไร เช่น ตัว ก ไม่มีหัว ตัว ฅ หัวเซา ตัว ฌ หัวออก เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่างของตัวอักษรแต่ละตัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย